

svarer Skat til Kommunen eller ikke. Kommer nu dette Hensyn frem paa den Maade, at en Beboer i Kommunen virkelig ønsker til Trods for, at han ikke er bleven ansat for at have Skatteevne, at optages paa Ligningslisten, og i den Anledning melder sig til Ligningsmyndigheden, komme vi ind paa det andet Spørgsmaal, som blev rejst fra Udvalgets Side i den sidste Del af Forespørgslen, der lyder saaledes: „Ad hvilken Vej mener Ministeren, at den her nævnte Ret til Optagelse paa Skattelisterne kan gøres gældende af den enkelte, eftersom kun den, der er ansat til Skat i Ligningen, i Henhold til de nævnte Loves §§ 20 og 27 kan klage over, at nogen er forbigaaet i samme?“ Med Hensyn hertil skal jeg sige, at man ved en løs Gennemlæsning af Landkommunallovens § 20, 3dje og 4de Stykke, mulig kunde faa det Indtryk, at en Person, der er udeladt af Ligningslisten, ikke selv kunde klage herover, men jeg tror, at man ved nærmere Betragtning maa komme til et andet Resultat. Jeg forstaar Paragraffens 3dje Stykke og den tilsvarende Bestemmelse i Købstadkommunalloven saaledes, at det handler om alle Indsigelser mod Ligningen, det vil sige den af Ligningsmyndigheden foretagne Opgørelse af Beboernes Skattepligt, der under selvfølgelig ogsaa det Skøn, der har ført til, at en Person ikke er bleven optagen paa Ligningslisten. Naar man forstaar det saaledes, sigter Bestemmelsen til at give Regler for, hvorledes, inden hvilken Frist, paa hvilken Maade Indsigelser, der fremsættes angaaende Ligningsmyndighedernes Fremgangsmaade ved Affattelsen af Ligningslisterne, skulle behandles, hvad enten den saa fremkommer fra Personer, der ere optagne paa Ligningslisten eller ikke. Saa kommer Bestemmelsen i Paragraffens 4de Stykke, der indeholder den ikke selvfølgelig Regel, at ogsaa andre end de paagældende interesserede Personer kunne indgive Klage over Ligningslistens Affattelse, fordi selvfølgelig enhver, der er optagen paa Ligningen til Formue- og Lejlighedsskatten, har en Interesse i, hvorledes de andre Beboere i Kommunen ere ansatte. Jeg skal blot henlede Opmærksomheden paa Bestemmelsen om de højst-beskattedes Valgret. Det staar saaledes klart for mig, at enhver, der er udeladt af denne Liste og ønsker Optagelse derpaa, kan indgive Klage til Ligningsmyndigheden over ikke at være optagen, og hans Klage i saa Henseende vil, for saa vidt Sogneraadet paa Landet og Ligningskommissionen i Købstæderne ikke have taget

den til Følge, blive at underkaste Afgørelse henholdsvis af Amdsraadet og Overligningskommissionen. Man vilde ellers komme til det mærkelige Resultat, at hvis en Person ikke kunde faa en anden til at klage over hans Udeladelse af Ligningslisten, vilde Sogneraadets Afgørelse staa som den endelige, som den, der ikke kunde underkastes Afgørelse efter Paragraffens 3dje Stykke. Jeg tror saaledes, at der i de gældende Bestemmelser angaaende Ligningens Affattelse fuldt ud er givet den, der ønsker at optages paa Ligningslisten, men ikke er bleven dette, Lejlighed til at faa sin Ret i saa Henseende underkastet Prøvelse af de ordinære Myndigheder, der efter Kommunallovene skulle afgøre dette.

Ordføreren for det første Forslag (P. Christensen): Jeg erkender, at den højtærede Minister gerne vilde fortolke Loven saaledes, at ogsaa den, der var udelukket fra Skatteligningen, var i Stand til at klage herover, men af Loven forekommer det mig, det fremgaar klart, at det kun er den, der er ansat til Skat, der kan klage saa vel over sin egen som over andres Skatteansættelse. Den, som med velberaad Hu fra de kommunale Myndigheders Side er udeladt, kan ikke klage over, at han ikke er ansat til Skat efter Lovens klare Ord. Jeg maa tilstaa, jeg kunde ikke opfatte alt, hvad den højtærede Minister sagde, og jeg blev ikke klar over Besvarelsen af det første Spørgsmaal: Hvorledes mener Indenrigsministeren at kunne forene Stadfastelsen af de kommunale Vedtægter, der udelukke Personer, hvis Aarsindtægt er under en vis Grænse, fra at betale Skat til Kommunerne, med de bestaaende Kommunallove? Det er jo navnlig det Spørgsmaal, som vi fra vor Side ønskede klart med hvilken Ret Ministeren stadfæster saadanne Skattevedtægter, der aabenlyst udelukker — som i det Tilfælde, der blev antydnet af det ærede Medlem for Aalborg (N. Christensen) — flere Hundrede kommunale Vælgere fra at udøve deres Valgret, og jeg forstaar ikke, hvorledes disse bagefter skulle klage, naar det kommunale Raad har den af Indenrigsministeren givne Skattevedtægt at rette sig efter. Jeg tror ikke, det vilde føre til noget som helst, om ogsaa disse Borgere klagede enkeltvis eller i Flok, til det kommunale Raad eller Amdsraadet, Ligningsmyndighederne eller Byraadet, disse vilde selvfølgelig svare, at den Skattevedtægt, de rettede sig efter, havde de faaet stadfæstet af Indenrigsministeren, og saa vilde